

Забуленъ подъ титлата Царь на Небето, —
Надъ гоститѣ си люто се изсмѣль
И ги изълъ . . .
Таквозъ е то, другарството съсъ голѣмцитѣ, ето!

XXXIV.

Императоръ Донъ Пую Бразилскій.

(Бразилска Баллада) ⁽¹⁾

Lou Rèi En Pèire mounto à chivau,
E coume un lamp arribo d' avau.

A chivau,

Emé sa longo espaso
Arribo d' eilavau!

F. Gras.

Царувалъ Пую, управлявалъ
Ту спорѣдъ старата система —
Ту спорѣдъ новата метода . . .

*

* *

Слободноститѣ размножавалъ, —
И търсѣлъ винжги мехлема
Противъ голѣмата свобода!

*

* *

Каквато заповѣдъ да давалъ —
Назадъ обичалъ да я взема,
Промѣнчивъ кат' Парижка мода.

*

* *

За герба си не се рѣшавалъ
Да избере една емблѣма —

(1. Вѣнчко, въ това стихотворение, е фантазия, ритмовано игро-
словие; — исповѣдаме, впрочемъ, че Бразилската тѣзи *Баллада* ни
се внуши отъ една статия за *Донъ Педро*, помѣстена въ в. Gaulois.
Донъ Педро, както е извѣстно, бѣ прогоненъ, лане, отъ Бразилія. Рѣ-
ченийтъ франц. вѣстникъ описваше печалнитѣ послѣдствия отъ сла-
бохарактерността на Бразилскія Монархъ.